

[Steffensen.]

nu, da dette spørgsmål er på dagsordenen. Henry George skriver dér til indledning, at han udenfor sit vindue har set en tyr, der står tøjret ved en pæl. Den går rundt og rundt, og tilsidst er den fuldstændig snøret fast, så den ikke kan nå græsset og ikke kan frigøre sig for fluer eller andre generende dyr. Det, vi skal gøre, siger han, er at bruge vor forstand og gå ud og drive den den modsatte vej. Vi skal frigive erhvervslivet, så det ikke alene kan producere mere, men også — efter dette billedsprog — kan frigøre sig for „samfundsdyrene“, de dyr, der generer det. Det, der er det brændende spørgsmål, er, om planøkonomerne ikke fører udviklingen den gale vej, så erhvervslivet kører fast. Jeg tror, vi trænger til frigivelse af erhvervslivet, og da det foreliggende lovforslag i det væsentlige er bygget op på det planøkonomiske system og skattesystemet, vil jeg undlade at stemme ved tredje behandling af finanslovforslaget ud fra den betragtning, at vel er det nødvendigt, at vi får en finanslov, men at jeg ikke kan gå ind for de enkelte punkter.

Finansministeren (Thorvil Kristensen):

Jeg skal kun gøre ganske få bemærkninger i denne omgang, idet jeg iøvrigt takker for den mere eller mindre velvillige modtagelse, lovforslaget har fået af de ærede ordførere.

Overfor det ærede medlem hr. Hans Hansen skal jeg naturligvis uforbeholdent gøre den indrømmelse, at ejendomsskylden har givet mere, end jeg havde regnet med. Om det betyder, at finansministeriet ikke kan regne, eller det blot betyder, at vor profetiske evne ikke har været tilstrækkelig stor, kan man diskutere. Jeg vil indtil videre holde på det sidste. Men jeg vil altså gerne indrømme, at der har været en undervurdering. Der er vel nok en tendens hos alle, der skal lave et overslag, til at være forsigtig, men jeg havde virkelig gjort mig umage for at foretage en rigtig bedømmelse. Jeg vil dog gerne sige, at det er næppe hele stigningen fra 8,3 til 9,4 mill. kr., der skyldes den nye vurdering. Der er også hvert år kommet nye bygninger til, som har ført til omvurdering. Men det er klart, at hvis vi ikke havde foretaget den ændring, der blev foretaget i fjor, ville

beløbet have været lidt større end de 9,4 mill. kr.; den indrømmelse vil jeg gerne gøre.

Det ærede medlem hr. Steffensen anstillede en række mere eller mindre erhvervsøkonomiske betragtninger. Dem skal jeg ikke gå meget ind på, men kun sige, at hvis jeg forstod det ærede medlem ret, var det efter hans mening afgørende for en rigtig erhvervsudvikling her i landet, at vi fik en fortsat afvikling af det restriktions-system, som særlig er repræsenteret i varedirektoratet og den direkte importregulering. Det er jeg enig med det ærede medlem i. Det vil også være bekendt, at den nuværende regering har haft som et af sine fornemste mål netop at arbejde på en sådan udvikling, og jeg synes, jeg har lov til at pege på, at trods de overordentlig vanskelige valutaforhold og det meget ugunstige bytteforhold, som har eksisteret i denne regerings levetid, har vi alligevel ført liberaliseringen visse skridt videre, og det er jo ikke ubekendt, at det er regeringens opfattelse, at vi bør gå endnu videre ad denne vej i den nærmeste fremtid. Forudsætningen for at vi har kunnet gå så vidt, som vi har, er den finans- og pengepolitik, hvorved regeringen har søgt at bringe købekraften i landet i overensstemmelse med landets økonomiske evne. Til dette arbejde har vi desværre savnet retsforbundets aktive medvirken; derfor er det ikke retsforbundets, men andre partiers fortjeneste, at vi nu har kunnet gøre visse fremskridt på liberaliseringens vej. Vi håber som sagt at kunne gå videre, og jeg synes, det var en god idé, hvis det ærede medlems parti for en gangs skyld ville trække i arbejdstøjet og forlade det agitatoriske plan og hjælpe os andre med at føre den økonomiske politik, der alene kan muliggøre den videreførelse af liberaliseringen, som det ærede medlem og jeg er enige om at ønske.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Hans Hansen: Jeg tillader mig at foreslå, at forslaget til finanslov for finansåret 1952—53 henvises til behandling i finansudvalget.